

EVROPSKÝ PARLAMENT

2004

2009

Dokument ze zasedání

7. 1. 2009

B6-0027/2009

NÁVRH USNESENÍ,

který na základě prohlášení Rady a Komise

v souladu s čl. 103 odst. 2 jednacího řádu

předkládají Daniel Cohn-Bendit, Gisela Kallenbach, Angelika Beer, Raül Romeva i Rueda, Cem Özdemir, Sepp Kusstatscher a Joost Lagendijk

za skupinu Verts/ALE,

o prohlášení 11. července Evropským dnem uctění památky obětí genocidy spáchané ve Srebrenici 11. července 1995

Usnesení Evropského parlamentu o prohlášení 11. července Evropským dnem uctění památky obětí genocidy spáchané ve Srebrenici 11. července 1995

Evropský parlament,

- s ohledem na své usnesení ze dne 7. července 2005 s názvem „Budoucnost Balkánu 10 let po Srebrenici“,
 - s ohledem na Dohodu o stabilizaci a přidružení mezi Evropskou unií a Bosnou a Hercegovinou, jež byla podepsána dne 16. června 2008, a na to, že všem zemím západního Balkánu byla v roce 2003 na summitu EU v Soluni nabídnuta perspektiva členství v EU,
 - s ohledem na čl. 103 odst. 2 jednacího řádu,
- A. vzhledem k tomu, že v červenci 1995, na základě pokynů tehdejšího prezidenta Republiky srbské Radovana Karadžiče, obsadily bosenské město Srebrenici, která byla v té době izolovanou enklávou prohlášenou rezolucí Rady bezpečnosti Organizace spojených národů ze dne 16. dubna 1993 za chráněnou zónu, srbské oddíly vedené generálem Ratkem Mladičem,
- B. vzhledem k tomu, že ve dnech 13. až 18. července bylo zavražděno více než 8 000 mužů a téměř 25 000 žen, dětí a starších osob bylo nuceně deportováno,
- C. vzhledem k tomu, že se tato tragédie, prohlášená Mezinárodním trestním tribunálem pro bývalou Jugoslávii (ICTY) za genocidu, odehrála v místě, které OSN vyhlásilo jako bezpečné útočiště, a představuje tedy symbol neschopnosti mezinárodního společenství zasáhnout v konfliktu a ochránit civilní obyvatelstvo,
- D. vzhledem k četným porušením Ženevské úmluvy, jichž se dopustily jednotky bosenských Srbů na civilním obyvatelstvu Srebrenice, k nimž patřila deportace tisíců žen, dětí a starších osob a znásilnění mnoha žen,
- E. vzhledem k tomu, že navzdory obrovskému úsilí o nalezení a exhumaci masových a jednotlivých hrobů a o identifikaci těl obětí neumožňují dosud provedená pátrání úplnou rekonstrukci událostí ve Srebrenici a jejím okolí,
- F. vzhledem k tomu, že skutečný mír není možný bez spravedlnosti a že základní podmínkou pokračování procesu integrace zemí západního Balkánu do EU je úplná a neomezená spolupráce s ICTY,
- G. vzhledem k tomu, že generál Radislav Krstić z bosenskosrbské armády je první osobou, kterou ICTY odsoudil za podněcování ke genocidě ve Srebrenici a za její podporu, avšak nejvýznamnější obviněná osoba, Ratko Mladič, je dvanáct let od tragických událostí stále na svobodě,

- H. vzhledem k tomu, že se na průběhu těchto událostí negativně podepsaly i nedostatky rozhodovacích mechanismů EU a neexistence skutečné společné zahraniční a bezpečnostní politiky,
- I. vzhledem k tomu, že neúčinnost a neadekvátnost mezinárodních organizací, jež se stala obyvatelům Srebrenice osudnou, prokazuje, že mezinárodní operace k zachování a prosazování míru je nutné lépe připravovat a koordinovat, a zejména že je třeba sdílet operativní a jiné informace, neboť to byl právě nedostatek těchto informací, co bylo důvodem naprostého selhání nizozemského kontingentu při ochraně enklávy,
- J. vzhledem k tomu, že je nutné zvýšit v celé Evropě informovanost o těchto tragických událostech a dosáhnout toho, aby na západním Balkáně došlo k veřejnému uznání odpovědnosti s cílem obnovit vzájemnou důvěru a znovu zahájit stálý dialog mezi zeměmi tohoto regionu,
1. je toho názoru, že masakr, k němuž došlo roku 1995 ve Srebrenici, zůstává otevřenou ranou v dějinách Evropy, kterou je třeba náležitě připomínat, aby se již nikdy neopakovala;
 2. chce připomenout oběti spáchaných zvěrstev a uctít jejich památku; vyjadřuje soustrast a solidaritu rodinám obětí, z nichž mnohým se nedostalo konečného potvrzení o osudech jejich otců, synů, manželů či bratrů; uznává, že tuto neutuchající bolest zhoršuje skutečnost, že se nepodařilo postavit před soud osoby zodpovědné za tyto činy;
 3. vyzývá Radu a Komisi, aby odpovídajícím způsobem uctily výročí genocidy ve Srebrenici-Potočari a podpořily návrh Evropského parlamentu, aby byl 11. červenec uznán v celé EU a ve všech zemích západního Balkánu jako den vzpomínky na genocidu spáchanou ve Srebrenici;
 4. vyjadřuje plnou podporu cenné a obtížné práci ICTY a zdůrazňuje, že postavení osob odpovědných za masakry ve Srebrenici a jejím okolí před soud je důležitým krokem na cestě k míru a stabilitě v tomto regionu, a ještě jednou zdůrazňuje, že plná spolupráce s ICTY je pro všechny země regionu podmínkou užších vztahů s EU a počátkem přístupového procesu;
 5. zdůrazňuje, že je důležité zajistit na západním Balkáně mír a stabilitu a že je třeba zahájit proces směřující ke skutečnému usmíření jako součást evropského integračního procesu; naléhá na všechny země, aby nepolevovaly v úsilí o vyrovnání se se složitou a pohnutou minulostí;
 6. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě a Komisi, vládám členských států, vládě a parlamentu Bosny a Hercegoviny a jejím entitám a vládám a parlamentům zemí západního Balkánu.